

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
Benzin i ubegrænsede Mængder. Det er ingen Kunst . . . men at faa Benzinen hjem til Danmark er en anden Sag.“
Fremdeles udtaler man:

„Det kan ikke gaa an at bruge alle de udenlandske Betalingsmidler, vi skal ogsaa bruge andre Varer fra Udlandet. Især Købmændene vil have Grund til at overveje, om det er bedre at have en for Importvarer tom Butik, end kun lidt Benzin i Tanken.“
Og der fortsættes:

„Vi har det bestemte Indtryk, at der styres fornuftigt og med roligt Omdømme i Benzinspørgsmaalet — hvor pinagtigt Resultatet end bliver — og vi henstiller til Købmændene at modvirke den meningsløse Ophidselseskampagne, som er i Gang.“

Og Bladet slutter med at sige:

„Vist er det slemt at mangle Benzin, men hvis vi ikke kommer ud for noget, der er værre, skal vi prise os lykkelige. Verden brænder rundt om os, saa det er klogest at omgaas forsigtigt med Benzin.“

Dette er uomtvistelig rigtigt, og jeg kan kun udtrykke min Glæde over, at netop den danske Købmandsstand har en saa klar Forstaaelse af Forholdene. I øvrigt bemærker jeg, at det er ejendommeligt at se, at de, der sidder uden Ansvar herhjemme, mener at kunne opkaste sig til Dommere, bl. a. med Henvisninger til Sverige, medens Forholdet er det — som for øvrigt heller ikke det ærede Medlem Hr. Carsten Raft kunde komme uden om —, at man i Sverige har ment sig berettiget til paa en noget lignende Maade som herhjemme at rette skarpe Angreb paa Regeringen, fordi man dér, ligesom herhjemme, for at sikre Land og Folk paa bedst mulig Maade, med stor Sorg har maattet skride til en Benzinrationering.

Jeg er mig, som sagt, ikke nogen Efterladenhed bevidst. Jeg har, som nævnt, paa et meget tidligt Tidspunkt bevirket, at vi ved Forhandlinger og frivillig Overenskomst fik en Ordning, der maatte siges at fremkalde et Resultat, før en tilsvarende Lovgivning fremkaldtes i Sverige, og jeg haaber paa, at vi, hvis de Ladninger, som vi forventer i Løbet af nogle Dage, kommer

frem, da kan imødekomme de Ønsker, der er fremsat her i Dag om at lindre paa Benzinrestriktionerne. De saglige Synspunkter, der er fremsat, skal blive taget under Overvejelse.

Ordføreren for Forespørgerne (Carsten Raft): Jeg synes, det har sin store Interesse at konstatere, at alle andre Partier end Regeringspartierne har ment i højere eller mindre Grad, at der var Grund til at kritisere de Foranstaltninger, der er foretaget i denne Henseende. Jeg tror, jeg kan afslutte min Replik meget kort med mit Svar til den socialdemokratiske Ordfører og til den radikale Ordfører. Jeg finder ikke i deres Taler noget som helst Forsøg paa at gaa ind paa det saglige i Spørgsmaalet; hos den radikale Ordfører en langstrakt Udvikling af, hvad han mente mine Motiver var, men ikke noget som helst Forsøg paa at diskutere Sagen som saadan, og hos Socialdemokratiets Ordfører en langstrakt Beklagelse over, hvor svær Situationen var, hvor vanskelig det var, hvor kritiske Folk var. Jeg synes ikke, det har noget som helst med Sagen at gøre. De Herrers personlige Mening har ikke paa nogen som helst Maade bidraget til at faa Sagen oplyst. Socialdemokratiets Ordfører spurgte, om jeg da vidste, hvornaar Krigens kom, og om jeg vidste, man skulde være klar. Maa jeg spørge, hvortil da alle Beredskabskøbene, hvortil hele den Indstilling? Det var vel, fordi man ventede, at Krigens kom, ellers var det helt meningsløst.
Om jeg vidste, hvornaar Krigens kom? Selvfølgelig vidste jeg ikke Datoen, men jeg synes, at alle, med de Advarsler som var givet, maatte være klar over, at det vilde bryde sammen engang, og jeg synes, at den Regering, der dog paa mangfoldige Punkter har gjort klar til en Krigssituation, maatte have ventet, at der kom Krig; ellers var der jo ingen Mening i det.

Vi er ikke specielt indstillede paa at varetage Erhvervslivets Interesser, men vi mener, at naar de krydses af Regeringens Administration, er det Oppositionens Op-gave — dette er henvendt til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) — at sige til og at paavise, at der er gjort Fejl og syndet imod Erhvervslivets Interesser.

Jeg vil lige sige til den ærede Ordfører for det nationalsocialistiske Parti, der frem-